

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de consortio fugiendo. cap. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

vt autem perseuerantius oremus factus in agonia prolixius orauit. Sublatis quoque in cælum oculis orasse traditur, vt & tu dum oras, mentis oculos ad deum cui supplicas, intendas & non alio verba, alio cogitationes ire sinas. Parū efficax est lubricæ vagæque mentis oratio, & non illuc intentæ vbi vult exaudiri. Ac ne singula perquirere nimis prolixum sit, omnium virtutū, omnisque sanctitatis cum præceptum tū exemplum, a saluatore nostro ac domino, & tutius petitur & iucundius consideratur. Christus enim quia veritas est non errat, quia bonitas est, non fallit, quia sapientia est nouit omnia, quia virtus dei est potest omnia, quia denique saluatio populi sui est, quicquid egit, quicquid dixit, ad omnium spectat salutem. Seruiamus igitur illi in sanctitate & iustitia omnibus diebus nostris, memores beneficiorum suorum, atque assidue nobiscum recolentes ea quæ non solum verbis docuit, sed etiam re atque opere probauit, vt his instructi eidem quantum fieri potest similes effici curemus, & cuius virtutes imitati fuerimus, eius beatitatis atque gloriæ participes esse mereamur.

Lucæ, 22.
Iohan. 11.

Omnium
virtutum
exemplum
vnus Christi
us.

De consortio fugiendo. Ca. xxv.

Conferet plurimum ad vitæ sanctioris cultum, nosse quorum cōsuetudine vti debeas, quorum non debeas; cum quibus conuiuere, colloqui, cōuersari, quos declinare ac fugere oportet. Relinquendi sunt, quorum tibi nota fuerit peruersæ mentis pertinacia (id est) qui vel errorem suum deposituri nō videntur, vel a scelere in quo perseuerant recessuri. Nocuit Israelitico populo habitasse cum AEGYPTIIS. Inde enim Moyse duce egressi ritu eorum viuere volebant, crapulari, ludere, dijs gentilium sacrificare, atque hæc causa fuit, vt posteri quoque eorum toties inimicis subiecti seruirent. Recte itaque dicitur: Filij abominatiōum sunt filij peccatorum, & qui conuersantur secus domos impiorum. Contagione quippe trahitur vitium si conuersaris cum vitioso, ac veluti pestilentia

Eccle. 41.

Iere. 57.
Osee 4.

Mat. 0. 16
2. Cor. 6.

Ad Tit. 3

2. Iohan. 1

Mat. 18.

morbos afflatu' tactuque ægrotantis inficere solet sanos, ita infidelium familiaritas plerūq; fideli viro perniciem parit. Idcirco per os Ieremiæ clamat nobis dominus: Fugite de medio Babylonis, vt saluet vnusquisque animam suam, & per os Osee: Nolite ingredi in galgala, & non ascenderitis in Bathauem, loca videlicet profana Idolorumque polluta culturis atq; immunda. Saluator etiam noster & dominus: In viam gentium, inquit ne abieritis & caute a fermento pharisæorum. Hoc idem ad monet & hortatur Paulus apostolus d. Nolite iugū ducere cum infidelibus quæ enim participatio iustitiæ cum iniquitate, aut quæ societas luci ad tenebras, quæ autem conuentio Christi ad Belial, aut quæ pars fideli cum infideli? quis autem conuentus templo dei cum idolis? Vos enim estis templum dei viui. Et ad Titum scribens ait, Hæreticum hominem post vnam & secundam correptionem deuita, sciens quia subuersus est qui eiusmodi est, & delinquit, cum sit proprio iudicio condemnatus, Eiusdem sententiæ est quia & eiusdem spiritus Iohannes apostolus cum, dicat: Si quis venit ad vos, & hanc doctrinam non affert nolite recipere eum in domum nec aue ei dixeritis, qui enim dicit illi aue, communicat operibus eius malignis. Quod si salutare quoque illos quibus nulla debetur salus, nefarium sit, quanto magis in consortium recipere? Cauenda est igitur infidelium hominum conuersatio, maxime eorum qui ita auersi sunt, vt nulla super sit spes futuræ illorum conuersionis & hoc APOSTOLORVM ipsorum exemplo qui cum vidissent incredulos IVDÆOS CHRISTVM nolle recipere ab eis discendentes alijs euangelizare dei verbum cœpere. Itaque ne perfectis quidem conuenit ad obstinatos accessio, cum ne in docendo operam perdant, tum ne molliter blandeque alloquendo fauere illorum errori videantur. Non minus declinandi sunt, qui in flagitijs obduruerunt. Peccantem (inquit dominus) corripe inter te & ipsum, si te non audierit adhibe alium, si neque illum audierit, dic ecclesiæ, si neq; ecclesiam audierit, sit

tibi sicut ethnicus & publicanus. Pro infideli ergo habeatur, quem peccasse omnino non poenitet, quiq; nulla correptione ad emendandum flectitur. Quod si cum tali conuersari te delectauerit, mores quoque diligere incipias necesse est. Alioquin ipsa vitæ diuersitas cito vestram dirimet societatem: & vbi dissimilis intercesserit voluntas, conuictus concors esse non poterit. In pro-
Prou. 12
 uerbijs dicitur, Noli esse amicus homini iracundo, neque ambules cum viro furioso, ne forte discas semitas eius, & sumas scandalum animæ tuæ. Non hoc præcipitur, ne bene illi optes, & si poteris, facias, sed ne illo familiariter vtaris. Iracundus enim is est, qui facile ac leuissima de causa irascitur. Est autem difficile semper irascenti atque insultanti non aliquando irasci, & contra furentem non indignari, & ex indignatione non peccare. Ita superbo etiam si comes fueris, arrogans elatusque euades, testatur hoc Ecclesiasti-
Eccl. 13
 cus, dicens. Qui tetigerit picem, inquinabitur ab ea, & qui communicauerit superbo, induet superbiam. Cum enim hominis ingenium ad vitia magis quam ad virtutes procliuè sit, magis verendum est, ne vir bonus malo adhærès corrumpatur, quam sperandum vt malus æmulatione boni mores emendet. Quamobrem Apostolus diuersis vitijs inquinatos in vnum colligens ait,
1. Cor. 5.
 Si is qui frater nominatur inter vos, est fornicator, aut avarus, aut idolis seruiens, aut maledicus, aut ebriosus, aut rapax, cum huiusmodi nec cibum quidem sumite. Sciebat enim quia iuxta fornicationem periclitetur castitas, iuxta auarum liberalitas, iuxta idololatram religio, iuxta maledicum patientia, iuxta ebriosum temperantia, iuxta rapacem alieni abstinentia, & non esse tutum probo viro cum iniquis commorari. Ingemiscit Isaias & angitur animo vehementer, quod habitaret in medio populi labia polluta
Isai. 6.
 habentis, seque ex eo labia sua polluisse confitetur atque fœdasse. Et si sanctus propheta viuendo inter iniquos derrimentum sentit, quis est tantæ constantiæ, vt cum flagitiosis conuersando lapsum non timeat?

2. Par. 20.

2. Reg. vi.

Matt. 2

Prou. 5

Vis nosse quia scelestis & profanis hominibus iungi dī
 spliceat ipsi deo Iosaphati regis Iudæ naues tempesta
 te contractæ sunt, deo indignante, q̄ in sortem earum
 admisisset Ochoziam impiissimum Samariæ regem. Id
 quidem hac ipsa de causa Eliezer filius Dodau de Maref
 sa prædixerat futurum Iterum requisitus Iosaphat no
 luit iungi illi, satis damno suo edoctus viride lignum
 arido applicatum simul comburi solere, & temerarium
 esse rursum committere, quod iam aperte intellexerat
 deo non placere. Magi Christum natum pie quærentes
 cum forte ad Herodem diuertissent, syderei luminis du
 catum amiserunt, & tenebras patiuntur quamdiu cum
 illo terribilissimæ mentis homine manent. Faceat igitur
 pessimus quisq̄ a consortio tuo, ne cum illo manendo
 inquineris, ne illum frustra docendo operam perdas, ne
 illi adhærendo deum offendas. Mulierum & conuer
 satio castitatem professis est vitanda, dicente in puer
 bis Salomone, Longe fac ab ea viam tuam, & ne app
 pinques foribus domus eius. Quod si multi aspectu illi
 us, multi colloquio semel inito, multi ipsa visæ formæ
 cogitatione irretiti sunt, nonnemaius periculum immi
 net, vbi propius assidetur, frequentius verba miscentur
 vbi ridenti arridetur, vbi crebra congressio mutua q̄q̄
 tactionis fecit licentiam? de hoc plenius suo loco discere
 mus, restat videndum cum ab his discesserimus, ad
 quos accedere, cum quibus nos frequentes esse nobis
 proderit.

¶ De consortio habendo. Cap. XXVI

SI forte ille, quo diu familiariter vsus es, a via vir
 tutis declinavit, retrorsum abiit, & sæpe admoni
 tus redire noluerit, dimitte eum, & membrū quod
 te scandalizat, abscide atq̄ a te proice: melius enim ti
 bi est sine illo ingredi regnum dei, quam cum illo mit
 ti in gehennam. Dimitte igitur mortuos sepelire mor
 tuos suos, tu Christum qui vita est sequere, vt viuas &
 æternæ mortis expers efficiare. Quod si adhuc illi se vl
 tro ingerunt tibi, tu auersus cum psalmista exclama: